

**ДА ПРЕЖИВЯВАМЕ ХРИСТОС,
ДА МУ СЕ НАСЛАЖДАВАМЕ
И ДА ГО ИЗРАЗЯВАМЕ**

(4)

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Христос, Който е Йехова, а също и човек, е Царят,
Който снабдява Божиите хора, грижи се за тях и ги покрива;
Той е Царят, Който царува, а също и човек,
който е като заслон от вятъра и прибежище от бурята,
като водни потоци в сухо място
и като сянка на огромна канара в изтощена земя.

За да ядем Христос като дървото на живота,
трябва да Му даваме първото място във всичко,
което означава да Го обичаме с първата любов, бидейки ограничени от
Неговата любов да Го считаме и приемаме за всичко в нашия живот.

Те победиха обвинителя
благодарение на кръвта на Агнето
и благодарение на словото на своето свидетелство
и не възлюбиха душевния си живот дори до смърт.

В царството
Господ ще се яви открито на Своите хора като слънцето,
но преди голямата скръб
Той ще се яви тайно на победителите
като утринната звезда, за да ги грабне.

Верният Свидетел на Бога за свидетелството на Исус

Пасажи от Писанията: Откр. 1:1-2, 5, 9-12; 7:9-17; 19:10

I. Христос е верният Свидетел на Бога, свидетелството и изражението на Бога; Неговото изразяване на Бога е Неговото свидетелстване—Откр. 1:5; 3:14:

- А. Христос е Божият Свидетел, свидетелството и изражението на Бога; църквата е свидетелството и изражението на Христос; като такава, църквата е възпроизводството на свидетелството и изражение на Бога в Христос—1:5.
- Б. Книгата Откровение ни показва разкрития Христос и свидетелстващата църква, която е свидетелството на Исус; Христос е свидетелството на Бога, а църквата е свидетелството на Исус, уголеменият Христос като корпоративно изражение на Триединния Бог—Йн. 1:18; 5:31-37; 8:14; Откр. 1:2, 5, 9; 19:10; вж. Бит. 1:26.

II. Свидетелството на Исус са седемте златни светилника – златни (божествени) по природа, сияещи в тъмнината, и напълно еднакви помежду си—Откр. 1:1-2, 9-12:

- А. Златният светилник символизира Триединния Бог; Отец, Който е същността, е въплътен в Сина, Синът, Който е въплъщението, се изразява чрез Духа, Духът е напълно реализиран и изразен в църквите, а църквите са свидетелството на Исус—Исх. 25:31-40; Зах. 4:2-10; Откр. 1:10-12.
- Б. За да преживяваме златните светилници като свидетелство на Исус, като корпоративно изражение на Исус (Деян. 9:4-5; 1 Кор. 12:12), трябва да бъдем изпълнени с Духа на Исус (Деян. 16:7) чрез постоянно призоваване на името на Господ Исус (1 Кор. 12:3, 13; Римл. 10:12-13; Плач. 3:55-56), за да носим белезите на Исус (Гал. 6:17) като братя и съучастници в скръбта, царството и търпението в Исус (Откр. 1:9-10).
- В. Изковаването на златото за оформяне на светилник символизира участието на вярващите в Христовите страдания; всичко, което се случва в нашата обкръжаваща среда, служи за произвеждането на изкования светилник—Исх. 25:31; Кол. 1:24:
 - 1. Ако насочим ума си към познаване на Бога – покорявайки се на вътрешната работа на Духа и на външната обстановка – всички обстоятелства ще се превърнат във възможност да Го познаваме—Ос. 6:1-3; Фил. 3:10А; Еф. 6:20; вж. Бит. 41:42.
 - 2. Ако човек не е познал Бога в живота си, той е пропилял целия си живот; нека Господ да ни помогне да сме готови да приемем Неговата работа в нашите обстоятелства, за да Го познаем повече—2 Кор. 4:16-18; 12:7-9; вж. Ис. 7:14-15; 2 Кор. 5:14-15.
 - 3. Същината на всичко се състои в това човек да срещне Господа като голямата светлина сред трудности и изпитания; страданията ни помагат да разберем това, което в противен случай не бихме могли да разберем—1:8-9; вж. Еф. 1:17; Лк. 1:78-79.
- Г. Сиянието на златните светилници помага на хората да видят видението за славния Христос, Който ходи сред тях като Човешкият Син; ако познаваме Господа сред църквите като Този, Който живее вечно, можем да бъдем уверени в Неговото постоянно присъствие в нашия дух; Той винаги живее, за да ходатайства за нас; сега Той се явява пред Божието лице за нас и никога няма да ни подведе или да ни изостави—Откр. 1:12-18; 2:1; 2 Тим. 4:22; Евр. 7:25; 9:24; Чис. 6:22-27; Втзк. 31:6.
- Д. Сиянието на седемте светила на златните светилници, Господ Исус, Който ходи сред тях със седемте Си очи като огнен пламък, Неговите крака, които са като лъскава мед и сиянието на Неговото лице като слънцето показват, че ден след ден във всекидневния си живот и в църковния живот се нуждаем от все по-голямо сияние от Господа за все по-голямо пастируване от Него, което ни спасява, възстановява, съживява и обожествява—

Откр. 1:14Б-15А, 16Б; 4:5; 5:6; Лк. 1:78-79; 2 Кор. 4:6-7; Мал. 4:2; Пр. 4:18; Пс. 22, заглавие; 80:1-3, 7, 15-19.

Е. Просвещаването зависи от Божията милост; когато Бог идва и ни дарява милостта Си, светлината на Неговия лик е наша светлина, Неговото явяване е наше видение, а Неговото присъствие е наша придобивка—Римл. 9:15; Деян. 9:3-4; Ис. 50:10-11; Чис. 6:25-26:

1. За да бъдем просветлени, трябва да искаме и да приемаме Господното сияние, поддържайки сърцето си нераздвоено в търсене само на Господа с цялото си желание—Пс. 139:23-24; Фил. 2:12-16; 2 Лет. 12:14; 16:12; 34:1-3; Пс. 27:8; 73:25; Лк. 11:33-36.
2. За да бъдем просветлени, трябва да се отворим за Господа, да обърнем сърцето си към Него и да се представим пред Него безрезервно и без задръжки; онези, които се затварят за Господа, са майстори в съденето и критикуването на другите—2 Кор. 3:16; Пр. 20:27; Мт. 7:1-5; Лк. 6:36-37, 41-42.
3. За да бъдем просветлени, трябва да спрем себе си; това означава да прекратим възгледите си, мирогледа си, чувствата си, идеите си и мненията си; когато човек, който напълно е спрял себе си, застане пред Господа, той може да бъде изключително нераздвоен и простодушен и може да получи Господното слово—10:38-42; Йн. 11:21-28; Ис. 40:31; Мт. 5:3; Лк. 18:15-17; Ис. 66:1-2.
4. За да бъдем просветлени, не бива да спорим със светлината на Духа, Който говори в нас, и не бива да спорим със служителите на Духа, които говорят извън нас—Деян. 22:10; Пес. 5:4-6; 2 Кор. 10:3-5; 11:2-3; Чис. 16:1-7, 31-39; 17:1-8; вж. Изх. 33:11-14.
5. За да бъдем просветлени, трябва постоянно да живеем в светлината—Ис. 2:5; 1 Йн. 1:7; Евр. 9:14; 10:22; Мт. 5:3, 8, 14; Пс. 119:105; Откр. 1:20; Пс. 36:8-9.

III. Свидетелството на Исус е голямото множество, което служи на Бога в храма, цялото Тяло на Божиите изкупени, които са грабнати на небесата, за да се наслаждават на Божията грижа и на пастируването на Агнето с всички духовни благословения в небесните места и в Христос, на които можем да се наслаждаваме днес—Откр. 7:9-17; Еф. 1:3; Гал. 3:14; Бит. 12:2; вж. Откр. 21:3-4; 22:3-5; Ис. 49:10:

- А. Голямото множество се състои от онези, които са купени с кръвта на Агнето от всеки народ, племе, колянo и език, за да съставляват църквата—Откр. 7:9А; 5:9; Римл. 11:25; Деян. 15:14, 19; 1 Кор. 6:19-20.
- Б. „Това са онези, които идват от голямата скръб; и са изпрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнето“—Откр. 7:14:
1. Голямата скръб в 14-ти стих обозначава изпитанията, страданията, гоненията и скърбите, които Божиите изкупени хора са преживявали през вековете—Йн. 16:33.
 2. Кръвта на Агнето отговаря пред Бога на всички обвинения, които дяволът повдига срещу нас, и ни дава победа над него (Откр. 12:11); благодарение на изкупващия Христос, Който е отвореният извор на кръв за целия ни грях и нечистота (Зах. 13:1; Йн. 19:34), можем да се потопим в тази кръв, очиствайки се от всичките си петна на вина (*Химн №1006*, 1-ви куплет), и да се изправим да ходим в Божията светлина / над света и греха / с обновено сърце и избелени дрехи / и Христос възцарен във нас“ (*Химн №1010*, 3-ти куплет).
 3. Да изперем дрехите си, означава да поддържаме поведението си чисто чрез умиването с кръвта на Агнето; това ни дава правото да се наслаждаваме на дървото на живота и да влезем в града на живота, който е сферата на вечните Божии благословения—1 Йн. 1:7; Откр. 22:14.
- В. Хората в голямото множество стоят пред престола и пред Агнето с палмови клони в ръце—7:9Б:

1. Палмовите клони символизират нашата победа над скръбта, през която сме преминали заради Господа; палмите също така са символ на задоволение чрез напояване—14-ти стих; вж. Йн. 12:13; Изх. 15:27.
 2. В Триединния Бог като Божи храм, ще Му служим ден и нощ, за да Му се наслаждаваме като на вечния Празник на шатрите и да процъфтяваме в живота като палми—Откр. 7:15А; 3:12; Лев. 23:40; Неем. 8:15; Пс. 92:12-13; Йн. 7:2, 37-39; Римл. 1:9; Кол. 2:19.
 3. Днес нашата служба във времето е подготовка за нашата служба в бъдещето; единствената цел на Бога във времето е да раздава Себе Си в нас ден след ден; когато Бог влиза и излиза от нас, това е служба—Мт. 25:19-23; Йн. 7:37-39.
- Г. Вече няма да огладнеем, нито ще ожаднеем—Откр. 7:16А:
1. Да гладуваме и да жадуваме, означава да имаме надежда, която все още не се е осъществила; Христос обещава, че всеки, който повярва в Него, ще се насити и ще Го приеме като свой задоволяващ живот—Йн. 6:35.
 2. Да се свързваме с Бог Дух в духа си, означава да пием от живата вода, а да пием от живата вода, означава да отдаваме истинско поклонение на Бога—4:13-14, 23-24.
- Д. Силното слънце и знойният пек няма да ни ударят—Откр. 7:16Б:
1. Богът-Агне, седящ на престола, ще шатрува над нас и ще ни осенява със Себе Си—стих 15Б; 2 Кор. 12:9.
 2. Има само един вид живот, който се намира под Божието осеняване – това е живот, който е скрит в Бога—Пс. 36:7-9; Еф. 6:17; Пс. 91:1; 17:8; 57:1; Рут 2:12.
 3. Христос, Който е Йехова, а също и човек, е Царят, Който снабдява Божиите хора, грижи се за тях и ги покрива; Той е Царят, Който царува, и човек, който е като заслон от вятъра и прибежище от бурята, като водни потоци в сухо място и като сянка на огромна канара в изтощена земя—Ис. 32:1-2.
- Е. Агнето, Което е сред престола, ще ни пастирува и ще ни води при извори на жива вода—Откр. 7:17А:
1. Пастируването включва хранене; под пастируването на Христос „няма да бъде в лишение“—Пс. 23:1.
 2. Никога не можем да подобрим себе си и винаги ще се нуждаем от пастир, който да ни храни постоянно; Той храни агнетата с преживяването Си като Божият Агнец, Който е на Божия престол във и за Божия дом—стих. 2-6; Откр. 22:1.
- Ж. Той ще обърше всяка сълза от очите ни—7:17Б:
1. Сълзите са неизбежни в този век, но те се събират в Божия съд и се записват в Божията книга—Евр. 5:7; Деян. 20:19, 31; Пс. 56:8; вж. Мал. 3:16.
 2. Понеже Агнето ни снабдява с водите на живота за наше задоволение, водата на сълзите бива обърсана—Ер. 9:1; 2:13; вж. 15:16; Плач. 3:21-25, 55-56.
 3. Да благодарим на Бога за това, че дните на скръб и скръбните неща няма да траят вечно; светът преминава и ние сме благословени, че можем да пием от течащия Триединен Бог, докато не се превърнем в съвкупността на вечния живот, Новият Ерусалим—Йн. 4:14Б.